

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620200184
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8620200184.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. XX, štátny občan SR, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov proti žalovanej D. C., E., C. C. F. X, XXX XX G., H.: XX XXX XXX, zastúpenej Advokátska kancelária Branislava Máčaja, s.r.o., so sídlom Vajnorská 21A, 831 03 Bratislava, IČO: 46 759 875, o ochranu osobnosti, o návrhu na vydanie dopĺňacieho rozsudku jednohlasne takto

rozhodol:

Z a m i e t a návrh na vydanie dopĺňacieho rozsudku.

odôvodnenie:

- Žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 31.01.2020 domáhal proti žalovanej zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- Eur a náhrady trov konania.
- Vo veci samej bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Svidník, č.k. 6C/8/2020-179 zo dňa 08.12.2022, proti ktorému podala odvolanie žalovaná, o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č.k. 6Co/10/2023-303 zo dňa 14.09.2023.
- Dňa 19.10.2023 bolo odvolaciemu súdu doručené podanie žalovanej, ktorým navrhla vydanie dopĺňacieho rozsudku alebo opravného uznesenia s poukazom na skutočnosť, že odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok prvej inštancie vo výroku I. v časti uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť nemajetkovú ujmu žalobkyni vo výške 110,- Eur, v prevyšujúcej vyhovujúcej časti zmenil rozsudok tak, že žalobu na zaplataenie nemajetkovej ujmy zamietol a zároveň žalobcovi priznal voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení rozsudku následne uviedol, že v takýchto prípadoch je dôvodné priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy. Žalovaná mala za to, že tento záver súdu sa neprejavil vo výrokovej časti ohľadom náhrady trov konania, kde sa uvádza len to, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %, avšak v tomto výroku absentuje to, že náhrada sa priznáva iba z prisúdenej sumy. Túto skutočnosť je nutné vyjadriť vo výrokovej časti rozsudku, preto navrhla vydať dopĺňací rozsudok, respektíve opraviť túto zrejmu nesprávnosť v zmysle § 224 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).
- Odvolací súd po doručení predmetného podania posúdil tento návrh v zmysle ustanovenia § 225 CSP ako aj § 224 CSP, pričom dospel k záveru, že podaný návrh nie je dôvodný.
- Úlohou súdu je v sporovom konaní rozhodnúť vždy o celej prejednávanej veci, o ktorej rozhoduje súd konečným rozsudkom. Len v prípade, že opomenie rozhodnúť o niektorej časti predmetu konania alebo aj o otázke náhrady trov konania, je možné takýto nedostatok napraviť vydaním dopĺňacieho rozsudku.

6. V danom prípade odvolací súd rozhodol o celom predmete konania s poukazom na viazanosť podaným odvolaním, pričom súčasťou rozhodnutia odvolacieho súdu bolo aj rozhodnutie o trovách konania. Otázka posúdenia náhrady trov konania je riešená v ustanovení § 255 a nasl. CSP, pričom výrok o trovách konania korešponduje so znením ustanovení Civilného sporového poriadku a odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na skutočnosť, že Civilný sporový poriadok nemá ustanovenia obdobné ustanoveniu v § 142 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, no napriek uvedenému v prípade, že v konaní rozhodnutie súdu záviselo od jeho úvahy alebo od znaleckého posudku, má strana sporu, ktorá je v merite veci úspešná nárok na plnú náhradu trov konania, pričom základom pre výpočet trov konania je prisúdená suma. Z uvedeného dôvodu považoval odvolací súd svoje rozhodnutie za úplné a súladné so znením Civilného sporového poriadku, pričom z odôvodnenia rozsudku nepochybne vyplýva spôsob následnej kalkulácie trov konania, o ktorej rozhodne súd prvej inštancie.

7. Vo vzťahu k namietanému rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/191/2017, na ktorý žalovaná poukázala, odvolací súd uvádza, že v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/136/2013 zo dňa 14.05.2014, v podmienkach Slovenskej republiky pri inej právoplatne skončenej veci z hľadiska judiciálnej justifikácie nemá takéto rozhodnutie precedenčnú záväznosť pokiaľ nie je publikované v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí Slovenskej republiky, a preto na túto argumentáciu odvolací súd neprihliadol.

8. Do pozornosti odvolací súd dáva, že aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 225/2020 z 27. augusta 2020, zverejnenom Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 31/2020 konštatoval cit.: „V týchto prípadoch však žalobcu, ktorému bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno považovať za procesne neúspešného a ad absurdum ho zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie „presného“ výsledku konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť, čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca.“ Zároveň podľa § 10 ods. 8 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka, vo veciach ochrany podľa predpisov o masovo komunikačných prostriedkoch, vo veciach ochrany osobných údajov alebo vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva je tarifnou hodnotou suma 1.000,- eur, ak sa nežiada náhrada nemajetkovej ujmy a suma 2.000,- eur ak sa žiada náhrada nemajetkovej ujmy.

9. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že v prejednávanej veci nie je daný dôvod pre postup v zmysle ustanovenia § 224 CSP, nakoľko v danom prípade nejde o chybu v písaní či počítaní ako ani o inú zrejmu nesprávnosť.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).